

ubvalget; det er et Bævlis for, at vi ikke have forhandlet Sagen i Finantsudvalget saaledes, som vi ellers pleie at forhandle lignende Sager. Vi have kun havt Sagen for, jeg kan sige, et Dieblis i Gaar Aftes; naar vi havde gennemgaaet Sagen saaledes, som vi ellers pleie at gennemgaae Sager af denne Art og af en saa stor Betydning, saa vilde det rimeligviis ikke have været nødvendigt for den ærede Formand for Udvalget at sige, at han havde ladet sig bestemme af de Yttringer, der ere faldne idag. Finantsudvalget vilde da ganske vist ogsaa i en Sag som denne have tilkaldt flere Sagkyndige; idetmindste vilde jeg for mit Vedkommende have anseet det for rigtigt, om vi havde hørt flere af de ved Theatret ansatte Talenter, nogle af de betydeligste Mænd der, for at høre deres Mening om en Ombygning af Scenen af saa stor Betydning som denne. Jeg siger imidlertid ikke dette for at unddrage mig fra for Dieblisset at tage en Beslutning. Jeg skal bemærke, at, naar der er anket over, at vi ved den sidste Bevilling af henved 50,000 Rd. saa at sige vare uvidende om, hvad der foresloges, saa har denne Anke sin gode Grund; thi uagtet der er talt saameget om Henstigtsmæssigheden eller Uhenstigtsmæssigheden af at bygge et nyt Theater, vilde det dog aabenbart ogsaa have faaet en afgjørende Indflydelse paa dem, der maaskee allerede vare halvt imod eller ikke meget for Opførelsen af et nyt Theater, naar de itide havde faaet at vide, at der foruden de 50,000 Rd. endnu behøvedes 150,000 Rd., og desforuden endnu et Beløb, hvis Størrelse jeg ikke drifter mig til at opgive, men som et andet æret Medlem (Bloug) har troet at burde anslaae til omtrent 100,000 Rd. Efter de Anbydninger, som den ærede Minister selv har givet, idet han siger, at en Nedrivning af Gjethuset muligen kunde føre til, at man kom til at opføre en ny Facade og til at tilveiebringe yderligere henstigtsmæssigere Indretninger til Garderobes, Biletudsalg, Foyer, Forfriskningslocale o. s. v. — dette er vel kun henkastet, men det er ganske vist, at vi med Tiden kunne vente at komme ind derpaa, og jeg finder det endog nødvendigt, at det skeer; thi alle Theatrets

ydre Omgivelser og indre Dele ere ganske vist utilfredsstillende i mange Henseender — kan man ikke sige, at Theatret, ved at man gaaer ind paa det foreliggende Forslag, vil blive forsynet med alle de Forbedringer, som kunne tilveiebringes ved Opførelsen af et nyt Theater, og det forekommer mig altsaa, at man bør komme til at fatte en Beslutning om, hvorvidt man enten virkelig vil have et nyt Theater eller vil blive staaende ved det gamle. Vil man blive staaende ved det gamle, saa er der, uagtet Forslaget er kommet seldigt, og vi altsaa ikke have kunnet faae det rigtigt undersøgt, og uagtet vi burde have vidst, hvad der forestod os, dengang vi sidst ydede Bidrag til Theatret, dog Saameget, der taler for at gaae ind paa Forslaget, at jeg for min Person ikke drifter mig til at modsætte mig det. Den ærede Minister har givet den bedste Oplysning, som han kunde give, idet han meget suibdelig har foranlediget Medlemmerne af Finantsudvalget til at gaae hen og see paa den hele Scenebygning, og jeg kan ikke nægte, at, hvad der meest forundrede mig der, var, at man ikke for meget lang Tid siden havde søgt at raade Bod derpaa. Jeg ønsker ikke at komme der igjen, og jeg begriber virkelig ikke, hvorledes det kan være muligt at drive den Forretning med et saadant Locale som det, der findes. Det er dog noget aldeles Forbausende at see alle disse skjøne og prægtfulde Bæstner, som komme ind paa Theatret, sendte ud af saadanne affyrlige Huller og Guler, som findes i den saakaldte Foyer. Derfor de ærede Medlemmer, som her ere tilstede, vilde gaae hen og tage det i Diehu, troer jeg, at det Medlem, der var meest mod en Forandring, meest imod at gjøre Noget for Theatret, d. v. s. stadig forudsat, at vi skulle beholde det gamle, ubetinget vilde sige: Vi maae give Pengene for at faae en saadan Tilstand forandret, thi den er uanstændig for Mennesker, og jeg er næsten fristet til at sige ogsaa for Dyr. Naar man forøvrigt vil gaae ind paa Bevillingen i Gaab om, at Theatret selv kan bære Udgifterne, saa at der ikke vil blive nogen Udgift for Statskassen, saa troer jeg ikke, man i saa Henseende skal kaste sig selv Blaar i Dinene. Jeg mener, at man maa være be-